tre títol pel que es veu—de l'Associació per al Foment de la Cria del Canari. El mestre Manén donava les entrades a les simpàtiques bestioles.

GRANJA ROYAL

SALÓ DORÉ

Gran èxit de

Crazy Boys Orchestra

ALS TES I SORTIDES DE TEATRE

De 10 a 12, nit

CONCERTS TOLDRÀ

PROGRAMES EXTRAORDINARIS

* * *

A aquests èxits del senyor Adrià Gual cal afegir el més important d'aconseguir: que no plogués el dia de l'estrena.

I, el que és més, ni els altres. Sembla que el Dr. Fontseré ha esborrat el senyor Gual de la llista de recursos meteorològics.

COTITZACIONS

Parlamentàries

La Catalana (Qüestió) . .	43.70
Cambossing.	72.10
Dictatorials Primo. . . .	3.20
Torrefactes Go i Co. (Etxea).	1.10

Esportives Nacionals (1934-35)

Primera D.:	
Barça's.	4-0
Manigües S. A. . .	1-3
Segona D.:	
Saba Dell i Cia. . .	5-5
Lones Bada	0-2
Jup i Ter.	2-0
Miller's flotants	(ai!)
Gironès	474.80

La Borsa ha recobrat una mica de vitalitat aquests darrers dies, en els grups de *Parlamentàries*. S'han tornat a cotitzar valors que havien desaparegut del mercat, alternant amb altres de les darreres emissions.

La Catalana ha tornat als seus bons temps amb la conseqüent revalorització de *Cambossing*, que ha pujat uns quants punts.

Torrefactes Go i Co. han intentat el *dumping* rebentant la mercaderia, però no han aconseguit collocar l'article en condicions d'èxit.

La situació general de *Parlamentàries*, però, no ens permet aventurar un pronòstic sobre l'esdevenidor de *La Catalana* (Qüestió).

Els *Esportives Nacionals* han iniciat les cotitzacions de *Lliga. Barça's*, tancant a 4-0, és el paper més brillant de la sessió.

A la Borsa lliure de l'Olympia els *Miller's flotants* van anar a la deriva fins que la desgràcia va donar el cop de gràcia al valor rival.

Gironès ha pujat 400 enters d'un cop... baix.

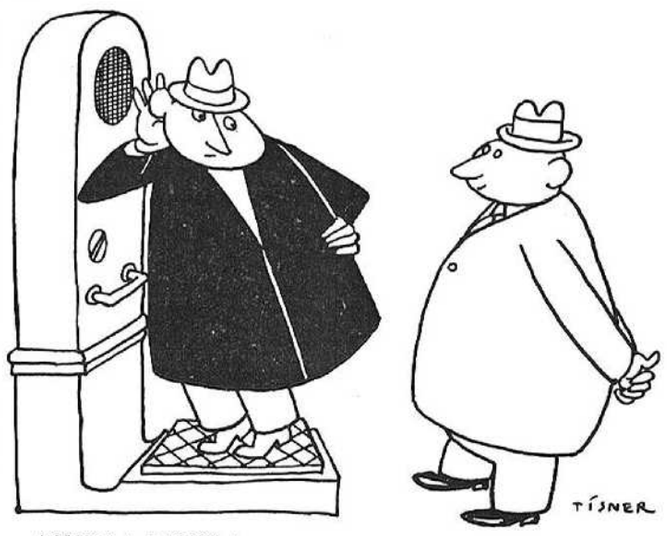

AQUELLA BASCULA

El senyor sord. — *Em sembla que si no m'ho escriu...*

Notícies de fora

En la mateixa crònica de Lleida, *Mirador* del 25 de novembre, publicava dues notícies. En l'una, deia:

—*D'una torre de la partida de Pimenell propietat del senyor Josep Quirubet ha desaparegut un sac de blat. Hom ignora qui pugui ésser l'autor o autors.*

Més avall, llegíem l'altra:

—*En una casa de camp propietat de Josep Quiribet, del terme de Ximeneis, en absència del seu amo, violentaren la porta i s'apoderaren d'alguns sacs de blat. S'ignora qui són els autors del fet.*

Sortosament, les notícies acaben aquí. A la tercera notícia versemblantment resultaria que els desconeguts s'endugueren tota la collita de Pimenell o Ximeneis.

Coses de joves

D'una gasetilla de propaganda de l'obra d'Apelles Mestres, estrenada divendres a Romea:

Aquest acte, repetim-ho, la trajectòria del qual pot tenir una gran influència en el futur d'una nació mare de cent pobles, és vist i tractat per Apelles Mestres del costat sentimental. No és, doncs, Una vegada era un príncep... *una obra de combat. Es una obra de poesia i joventut, escrita per un home que acaba de complir els seus primers 80 anys, i al qual el Romea ret aquest homenatge.*

Homenatge oi tant més merescut, quan el senyor Apelles Mestres ha esperat l'ocasió dels seus *primers* vuitanta anys per a fer una obra de joventut.

Coses de l'Esclasans

A la secció literària de *La Veu de Catalunya* del 25 de novembre, trobem la següent notícia:

Edgar Poe, en català. — *Els poemes d'Edgar Poe han estat publicats darrerament per la* Collecció Popular Barcino. *El seu traductor i protagonista és Agustí Esclasans.*

La llàstima és que l'Esclasans no sigui el protagonista del *Viatge a la Lluna* de Julio Verne. (Viatge sols d'anada, naturalment.)

L'art i el sexe

De la secció «Las Artes y las Letras» d'*El Día Gráfico* del passat dia 27:

Serra, las hermanas ceramistas, abrirán el 1 de diciembre su primera exposición particular.

L'únic particular de l'exposició i de la notícia, és que els Serra no són tres germanes, sinó tres germans.

Un fet misteriós

Del *Noticiero* del dia 20 del passat mes:

Del hallazgo de un cadáver en la calle de Rosellón. — *Acerca de este hecho ha declarado hoy ante el Juzgado instructor el dueño de un bar situado en la calle de Rocafort que el Francisco Larriba visitaba con frecuencia.*

El día de autos estuvo aquel jugando con otro joven al «perchis» y que se marcharon poco después de las siete habiendo observado que uno y otro iban con frecuencia al retrete y alguna vez los dos juntos.

Se supone que se trata de un atraco.

Es el menys que es pot suposar...

Un crític cinematogràfic Manassé

«Bernabé de Aragón» acaba a *Crónica* de la setmana passada la crítica elogiosa de *El Lago de las Damas* amb el següent paràgraf:

Interés de luna y de ensueño, interés de tristeza nocturna, engarzado en ingenuidad infantil. Hipnosis análoga a la que nos trastorna frente al cuerpecillo de papel de la exquisita cabeza de muerto de Catherine Hepburn.

Cuerpecillo de papel de la exquisita cabeza de muerto? Aquest Bernabé de Aragón és el fantasma de Saragossa!

Ben assabentats

La Veu del Vespre del passat dia 27 publicava un retrat de J. J. Bernard, acompanyat del següent epígraf:

Jean Jacques Bernard, que ha estrenat a la Comèdia Francesa una nova obra titulada Martine.

Aquesta *nova obra* fa sols uns deu anyets que ja fou estrenada.

Pobres ferits!

De *Mirador* del 27 de novembre, parlant de les actuacions del jutge amb motiu de l'atemptat contra el Director dels Tramvies:

«...*per tal de prendre-li declaració, la qual cosa no va poder realitzar perquè el senyor Veiga no estava en disposició de fer-ho, malgrat haver millorat de les ferides que pateix.*

»*El jutge va ordenar que els ferits inspeccionessin el cotxe en el qual viatjava el senyor Veiga, que és al pati de l'Auditoria.*»

No estaven en disposició de declarar i els feien inspeccionar cotxes?

Boxa - Nou Món

Avui nit a les 10'15, campionat d'Espanya del pes welter

MARTIN OROZ

campió

CONTRA

HILARI MARTINEZ

aspirant

BARRANCO - RODRIGUEZ

SAFONT - JOE WILL

Una gran vetllada

Entrada general: 2 pessetes

UNA NOVA ENTITAT

Els «Amics dels Restaurants» a la busca d'un president

Catalunya fa ja temps que frueix veient brotar damunt el seu esponerós terreny manta i manta societat d'amics d'alguna cosa.

Foren aquells nostrats i empairalats «Amics del Llibre», agrupaments que s'agrupaven en grups entusiastes per tal de protegir el llibre pairal i nostrat. El procediment no és altre que el de pagar-lo a preu inferior del que paga el vulgar i ignorant comprador que no n'és amic.

Han estat els «Amics dels Museus de Catalunya» que, amb la seva inscripció a l'entitat i seixanta cèntims de Photomaton, han aconseguit entrar als museus catalans sense pagar ni cinc cèntims.

Aquesta original protecció, econòmica i lucrativa per aquell que l'exerceix, no ha deixat d'ésser trobada una orientació orientada en un sentit molt ben orientat, digna d'ésser imitada, copiada i seguida per molta gent.

Amb aquesta impressió és que ha estat creada recentment la societat dels «Amics dels Restaurants», amics que es proposen protegir els restaurants d'una manera tan acostada com sigui possible a la d'aquestes entitats envers els objectes de llurs amistats respectives.

Ara que, el que resulta un xic difícil es convèncer els gerents i propietaris de restaurants que es deixin protegir, com s'arribaren a convèncer els empresaris de teatre i la Junta de Museus de Catalunya. De moment hom no n'ha pogut convèncer cap.

Els fundadors dels «Amics dels Restaurants», però, no perden l'esperança. Actualment, estan fent gestions envers en Claudi Fernàndez i Castanyer i el senyor Pere Casas Abarca per veure si els volen presidir, confiant amb que el que han pogut aconseguir l'un pels «Amics del Teatre» i l'altre pels «Amics dels Museus», ho hauran d'aconseguir també per als «Amics dels Restaurants».

Ja tindrem als nostres lectors al corrent del resultat d'aquestes gestions. No cal dir que, si el donen bo, nosaltres de seguida ens farem socis de la novella entitat.

D'«EL BE NEGRE» DE 1 DE DESEMBRE DEL 1931

UN DIUMENGE TRANQUIL

En Nicolau d'Olwer, és un dels ministres que aprecien més poc la pompa i el fauste del càrrec i li agrada de mala manera passar d'amagatotis.

Fa uns quants diumenges que el ministre volgué passar un dia tranquil i se n'anà a Cuenca, de rigorós incògnit. Mentre estava dinant, va notar amb esverament que un parell de ciutadans el contemplaven, bo i fent comparacions amb una revista gràfica que tenien als dits. Deu minuts després, compareixien les autoritats locals, desolades d'haver ignorat fins aquell moment la presència del ministre a la població. El senyor Nicolau digué que no s'hi enfundessin, perquè ell se n'anava. Però, de moment, no fou possible; hagué de sortir al balcó de la fonda a fer un discurset al poble que l'aclamava.

—Ara si que me'n vaig—féu en Nicolau un cop terminat el discurs.

Sí, sí! Aleshores, l'esperava una recepció organitzada a cuita-corrents a la Diputació Provincial. El ministre fou copiosament recepcionat. Amb aquestes, va adonar-se dels ciutadans que l'havien descobert.

—Amb què m'han conegut?—preguntà amb cara de malhumor—. Per la fotografia?

—*No, señor ministro* — feren els «cuencuenses», somrient—, *por la corbatita.*

CARA I CREU

Entre els propietaris i personal dels «dancings», ha produït pèssim efecte un article de Carles Capdevila, a *La Publi*, on retreia que, fa trenta anys, els bons catalanistes sentien una mena d'imperatiu moral que els vedava el ballar.

Hi veuen una conspiració contra llur negoci. Oh! i ara que les «nenes» començaven de dur lligacames amb les quatre barres.

Fa uns quants anys que es donà a Barcelona el cas invers. Es planyia un bon home, propietari, per més senyes, de dos musci-halls, perquè els hi havien clausurat per abusos en la llibertat d'ensenyament. Era en temps de la Dictadura.

—Saben què és tot això?—acabà dient.

—Home, no.

—Doncs, odi a Catalunya!

Entre poc i massa!

Les precaucions de la taxi-girl *que ha de passar davant d'una caserna.*

El Be Iasques

A les Galeries Syra hi exposa un feix de pintures d'aquelles tan sucoses i virolades el senyor Pere Créxams. Entre les tals n'hi ha algunes que cal mirar-se-les tan seriosament que nosaltres no ens hi veiem en cor.

* * *

També hi exposa el senyor Alexandre Coll, que pinta amb molt de seny i bon gust, però amb manca d'alè, com si les costes de l'alterosa muntanya de l'art pictòrica—eh, què els sembla?—li produissin una mena d'ofec.

* * *

Contra aquest ofec, el millor remei és tirar pel dret, muntanya amunt. Hi ha el perill de trencar-se la closca, és clar. Però—i no ho diem pel senyor Coll, en aquest cas — ja valdria la pena que es trenquessin la closca, pictòrica, s'entén, una bona colla dels nostres artistes, que, amb aquest respirar a mig pulmó van fent la viu viu.

* * *

El que tira pel dret i, potser, sense prou municions tècniques, és en Joan Roqueta, que exposa també a les Galeries Syresques. Tira pel dret i de vegades poc se n'hi falta perquè no es faci mal de bo de bo. Però també de tant en tant l'encerta molt bé com en aquella tela titulada «Contrallum» i aquell paisatge que no recordem com es diu, on hi ha un arbre enèrgic i ben campat amb uns marges a primer terme pintats de qualsevol manera però amb molt bon instint.

* * *

El jove J. P. Oms ha obert aquest dissabte passat a la Sala Gaspar una exposició de dibuixos que fan d'allò més bonic.

Si tants matrimonis, joves i vells, senyors solters i joves de *garçonnière* que se les donen de refinats o de cults sabessin el que es pesquen, avui, dimecres, al jove Oms ja no li quedaria res per vendre, amb gran contentament propi, ben natural, i del senyor Gaspar.

Ja començaria a ésser hora que hom pensés que val més un original d'aquest art discret, fi i elegant que cultiva aquesta artista, que totes aquestes infectes reproduccions—repetides a milers—de pseudo-elegàncies cosmopolites, o madrilenyes, sense cap valor intrínsec.

* * *

Llegim que l'illustre terrisser, enveja dels pastissers i terror dels ceramistes senyor Guardiola, ha tornat de Sèvres, on ha treballat una llarga temporada.

No se l'haurien pogut quedar? Al cap i a la fi, un bon favor li haurien fet perquè, el que és aquí, com passa a tots els genis a la seva terra, ningú no el comprèn. Li passa si fa no fa el mateix que a aquell senyor Fabrés que hi ha a Roma.

SALA PARÉS

EXPOSICIÓ D'ESCULTURA: GARGALLO

EXPOSICIÓ DE PINTURA: DOMENEC CARLES

Mercat d'ocasions

Compra - Venda - Canvi

de mobles i tota classe d'objectes

TOT D'OCASIÓ

Corts, 414 - Telèfon 30422

Gat escaldat

L'altra nit, després del magnífic i desgraciat combat que Gironès lliurà contra Freddy Miller, eren molts els que a l'Olympia opinaven que Gironès havia de passar els Pireneus i anar a demostrar a l'estranger la seva gran classe.

L'Artero, que ho va sentir, digué, encés encara d'indignació per la gran dissort que acabava de tenir el seu «poulain»:

—A l'estranger, eh? Perquè et paguin amb quatre quartos i encara després te'ls f... el Banc de Catalunya.

L'IDIOMA

—*Ui, quina por! Ens ha tornat a treure la llengua.*

—*Ho ha fet tota la vida. Així que pot fa sortir el* dialecto.

El senyor Surinyac Senties s'ha barallat amb el cobrador del tramvia del carrer d'Anglí per causes no escatides encara.

Males llengües asseguren que el cobrador va llegir per pura casualitat la seva darrera obra *L'ala sensible arran de terra*, i després d'aquest fet va quedar tocat de l'ala i venia bitllets de tram de trajectes purament imaginaris.

Aquest malaurat cobrador serà probablement reclós en un sanatori. En canvi el senyor Surinyac encara campa.

Quina justícia!!

* * *

El senyor Imprudenci Bertrana va publicar en el seu degut temps un llibre: JO.

En Janés, que cada mes n'hi falta un de menys per tenir-ne un de més, acaba de publicar TU.

Ara En Perarnau publicarà el seu. I els taparà a tots. Serà: ELL.

Els del Guinardó l'esperen amb candeletes...

* * *

Mot de la fi: Es el pinyol final.

Aurea de Sarrà fa versos!!

De debò?

Sí, senyors. En fa.

A les senyores que prenen el sol a la Platja d'Or de Sitges els en fa de sentimentals, torturats, llarguíssims.

I als senyors els en fa de petits...

* * *

Cases-Carbó ha publicat el seu primer llibre de poemes. I com és lògic, es tracta d'un llibre de poemes d'adolescent.

Que per molts anys! No hi ha temps que no torni...

* * *

El mascle novellista senyor Rosich Catalan i Pipeta, es proposa escriure una ferma narració de costums rabassaires. Afortunadament, l'home proposa i el comprador de llibres disposa. Disposa eventualment d'algunes pessetes que no destina mai a l'adquisició de les obres de l'abnegat Catalan i Pipeta.

* * *

Ha estat molt comentat el contrasentit que ofereix el pianista Juli Pons (nudista) que actualment dóna concerts despullat i en canvi ha fet posar una funda fins als peus al seu piano.

* * *

Degut a l'encongiment produit pels primers freds, el petit poeta Ignasi Agustí ha vist disminuïda la seva irrisòria talla en dos centímetres. Després d'aquesta feta hi ha qui diu que ja no té res per perdre...

* * *

Ràdio Associació de Catalunya, ha format un equip de poetes de saló capitanejat pel abrandat, celebrat i en tots sentits alat poetarro senyor Salvador Perarnau.

Aviat donarem el nom dels components de l'equip.

La novetat consisteix en que tots quatre (perquè són quatre), recitaran a cor.

Si així han d'acabar més de pressa...

* * *

El senyor Cel Cueto de Sitges, ha escrit una novelleta de costums cosmopolites sitgetans intitulada: *Cómo se hace una conquista o la historia de un ciclista.*

Les senyoretes Titi Truliàs, Maité Recolons, Fifi Corominas, Mabel Santacana, Totó Romagueras i Marichu Barretó, que dediquen els ocis llurs a obres benèfiques, pensen editar aquesta.

* * *

El poeta Marià Manent ha posat un autògraf en el pètal d'una orquídea que li havia tramès una admiradora japonesa.

* * *

El reconsagrat crític Cortès i Vidal té un «uñero».

* * *

I conegut crític musical senyor Joaquim Pena Negra està lliurant-se en cos i ànima en els moments presents a unes traduccions de l'alemany al català. Aquesta vegada jura i perjura i rejura tractar amb tots els respectes la llengua nostrada. Ja era hora que patís una mica l'alemany!

Solament IMPERMEABLES i ABRICS DE CUIRO

FABRICA BALMES 18

PACAREU I SERIÑA, S. EN C.

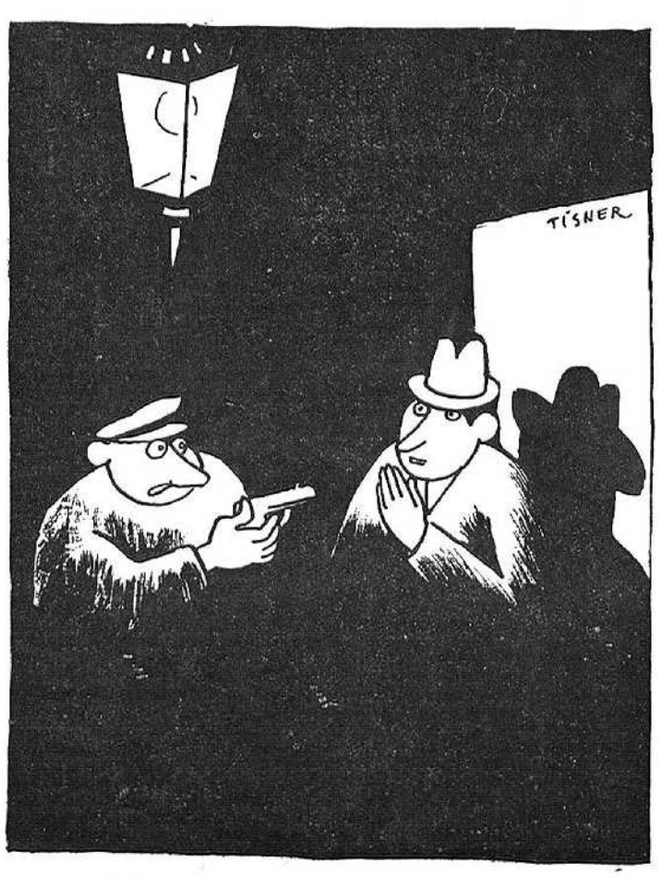

—*Els diners, o la vida!*

—*Ai, quin ensurt! Em creia que era un fantasma...*

IMPRESOS COSTA, Nou de la Rambla, 45

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Mendizàbal, 23